

Förvaltningsrätten i Luleå
Skeppsbrogatan 43
972 31 Luleå

Överklagande av Länsstyrelsen i Gävleborgs läns, Länsstyrelsen i Uppsala läns, Länsstyrelsen i Värmlands läns och Länsstyrelsen i Västmanlands läns beslut om licensjakt efter lodjur 2017;

tillika komplettering till överklagande av Länsstyrelsen i Dalarnas läns beslut om licensjakt efter lodjur 2017 (mål nr 48-17);

samt överklagande av Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut om licensjakt efter lodjur 2017

Svenska Rovdjursföreningen överklagar härmed Länsstyrelsen i Gävleborgs läns, Länsstyrelsen i Uppsala läns, Länsstyrelsen i Värmlands läns och Länsstyrelsen i Västmanlands läns beslut om licensjakt efter lodjur 2017 (dnr Gävleborg: 218-8588-16, dnr Uppsala: 218-8083-2016, dnr Värmland: 218-8559-2016, dnr Västmanland: 218-5987-16).

Nedanstående motivering till överklagandet utgör samtidigt kompletterande motivering till föreningens överklagande av Länsstyrelsen i Dalarnas läns beslut om licensjakt efter lodjur 2017 (Länsstyrelsens dnr 218-13896-2016, Förvaltningsrättens mål nr 48-17).

Svenska Rovdjursföreningen överklagar även Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut om licensjakt efter lodjur 2017 (dnr 218-42087-2016).

Yrkanden

Svenska Rovdjursföreningen yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Gävleborgs läns beslut om licensjakt efter lo i Gävleborgs län 2017, dnr 218-8588-16.

Svenska Rovdjursföreningen yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Uppsala läns beslut om licensjakt efter lo i Uppsala län 2017, dnr 218-8083-2016.

Svenska Rovdjursföreningen yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Värmlands läns beslut om licensjakt efter lo i Värmlands län 2017, dnr 218-8559-2016.

Svenska Rovdjursföreningen yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Västmanlands läns beslut om licensjakt efter lo i Västmanlands län 2017, dnr 218-5987-16.

Svenska Rovdjursföreningen yrkar att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut om licensjakt efter lo i Västra Götalands län 2017, dnr 218-42087-2016.

Svenska Rovdjursföreningen vidhåller också sitt tidigare yrkande att Förvaltningsrätten upphäver Länsstyrelsen i Dalarnas läns beslut 2016-12-15 om licensjakt efter lo i Dalarnas län 2017, dnr 218-13896-2016.

Motivering till att de överklagade besluten bör upphävas

Dalarnas, Gävleborgs, Uppsala, Värmlands och Västmanlands län

I Dalarnas, Gävleborgs, Uppsala, Värmlands och Västmanlands län orsakar lodjuren endast i väldigt liten omfattning skador på tamdjur. Svenska Rovdjursföreningen menar därför att det i dessa län inte är befogat med någon lodjursjakt alls. De fem länsstyrelsernas beslut innehåller inga rimliga motiveringar till att sammanlagt 22 lodjur ska skjutas i dessa län.

Västra Götalands län

I jaktområdet i Västra Götalands län har ett stort antal lodjursangrepp på fårbesättningar inträffat. Svenska Rovdjursföreningen delar därför Länsstyrelsen i Västra Götalands läns bedömning att det finns skäl för viss lodjursjakt i detta område.

Svenska Rovdjursföreningen ifrågasätter dock att så många som 8 lodjur skulle behöva skjutas i detta område, där det enligt beslutet bedöms finnas bara ungefär fyra gånger så många lodjur. Länsstyrelsen i Västra Götalands län har inte visat att så många lodjur behöver skjutas för att problemet ska lösas, och inte heller att så många är tillräckligt för att problemet ska lösas.

Det viktiga för att begränsa skadorna på tamdjur är att rätt lodjur blir skjutet. Länsstyrelsen i Västra Götalands län har inte förenat beslutet med några särskilda villkor för att rikta jakten mot skadegörande lodjur.

Om jakten ändå är framgångsrik och träffar rätt lodjur, så kan det innebära att flera andra lodjur skjuts i onödan. Å andra sidan, om 8 lodjur fälls utan att det eller de lodjur som står för får-angreppen blir fällda, så kommer ytterligare angrepp nästa betessäsong att leda till krav på ytterligare reducering av lodjurspopulationen i området. Detta är inte ett ändamålsenligt sätt att försöka lösa problemet.

Gemensamt för de sex överklagade besluten

Lodjurspopulationen är känslig för jakt, och har över tiden varierat kraftigt på grund av de samlade effekterna av legal och illegal jakt. Jakt efter rovdjur påverkar populationen kraftigt då köns mogna vuxna individer riskerar att fällas. De senaste 15 årens upp- och nedgångar i lodjurspopulationen redovisas på Naturvårdsverkets webbplats:

<http://www.naturvardsverket.se/Sa-mar-miljon/Statistik-A-O/Lodjur-antal-familjegrunder/>.

Efter en topp på 290 familjegrunder av lodjur 2008/2009 har lodjursstammen minskat till knappt hälften 2013/2014. Då stoppades licensjakten efter lodjur i det mellersta rovdjursförvaltningsområdet – dvs i de nu aktuella länen. I renskötellänen tilläts licensjakt 2016 då 44 lodjur rapporterades fällda. Genom att redan nu återuppta licensjakten även i Mellansverige finns risk att återhämtningen bryts och i värsta fall vänds till en ny minskning.

Naturvårdsverket skriver i Förvaltningsplanen för lodjur från april 2016 (sid. 93) att: "Ett av målen i lodjursförvaltningen är att lodjuren ska få sprida sig söderut ner i Götaland." Där är lodjursstammen fortfarande svag och geografiskt ojämnt fördelad. Särskilt lodjursstammen i gränstrakterna mot det södra rovdjursförvaltningsområdet – dvs Västra Götaland, Örebro, Västmanlands län och även Uppsala län, där överklagad licensjakt nu beslutats, utgör viktiga spridningsområden för att uppnå det målet.

Risken är uppenbar att betydande licensjakt och skydds jakt efter lodjur kommer att beslutas nu i vinter av länsstyrelserna i renskötellänen – dvs det norra rovdjursförvaltningsområdet (Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Västernorrlands län). I det rovdjursförvaltningsområdet har Naturvårdsverket beslutat om en miniminivå på 66,5 lodjursfamiljer. Den senaste inventeringen 2016 redovisar att det där fanns 112 familjegrunder. Där är lodjurspopulationen således dubbelt så stor. En reduktion av lodjursstammen i renskötelseområdet, där skador på ren är uppenbar, är också förenlig med undantagsbestämmelserna i jaktlagstiftningen.

Därför måste den licensjakt som överklagas i Mellansverige också ses i ett nationellt perspektiv. Svenska Rovdjursföreningen vill i detta sammanhang uppmärksamma den uppenbara risk som finns med en regional rovdjursförvaltning där separata beslut tas utan en nationell helhetssyn: det är stor risk att den överklagade licensjakten efter lodjur – i kombination med mer befogad jakt i norra Sverige – medför att lodjurspopulationen i Sverige åter hamnar under gränsen för gynnsam bevarandestatus.

I Förvaltningsplanen för lodjur skriver Naturvårdsverket under kapitel 3.3.6. *Särskilt om licensjakt efter lodjur* bl.a.: "Licensjakt ska inte ses som en akut eller tillfällig lösning. Den ska inte heller på något sätt ses som den enda åtgärd som ska användas och utvecklas inom förvaltningen."

<http://www.naturvardsverket.se/Documents/publikationer6400/978-91-620-8760-9.pdf?pid=17378>

Övrigt

Svenska Rovdjursföreningen uppfyller de villkor för rätt att överklaga som anges i 13 § 16 kap miljöbalken. Att denna överklaganderätt även gäller beslut om jakt framgår av Högsta Förvaltningsdomstolens beslut den 18 december 2015 i mål nr 312-15. Ifall Förvaltningsrätten skulle hysa tvivel om något av detta, så anhåller föreningen om att få inkomma med ytterligare handlingar till stöd för detta.

För Svenska Rovdjursföreningen,

Torbjörn Nilsson
Ordförande